

Rok 1908.

Dziennik ustaw państwa

dla

królestw i krajów w Radzie państwa reprezentowanych.

Część XCVI. — Wydana i rozesłana dnia 3. października 1908.

Treść: (№ 205 i 206.) 205. Rozporządzenie, dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich. — 206. Rozporządzenie, dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich.

205.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty z dnia 14. września 1908.,

dotyczące porządku egzaminów ścisłych dla uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się w porozumieniu z c. k. Ministerstwem rolnictwa a co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu zarazem w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny następujące postanowienia co do uzyskania doktoratu weterynaryi na akademiach weterynarskich:

§ 1.

Dla uzyskania doktoratu weterynaryi (*Doctor medicinae veterinariae*) na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa wymaga się prócz uzyskanego poprzednio i ważnego w krajach tutejszych dyplomu weterynarskiego nadto przedłożenia rozprawy naukowej (dysertacji), mającej za przedmiot dowolnie obrany temat z zakresu umiejętności weterynarskich, oraz złożenia egzaminu ścisłego (rygorozum).

Rozprawa i egzamin ścisły mają dostarczyć dowodu, że dyplomowany weterynarz uzdolniony jest także do samodzielnego badania naukowego na polu medycyny weterynarskiej.

Tylko wiadomości kazuistycznych lub prac kompilatorskich nie można przyjąć jako rozpraw.

§ 2.

Dyplomowani weterynarze, którzy chcą uzyskać doktorat weterynaryi, winni zgłosić się w rektoracie akademii weterynarskiej i przedłożyć następujące dokumenty:

- a) świadectwo chrztu lub urodzenia;
- b) świadectwo dojrzałości uzyskane w gimnazjum lub w szkole realnej, które było podstawą do przyjęcia na akademickie studia weterynarskie;
- c) absolutorium z akademickich studiów weterynarskich;
- d) dyplom weterynarski;
- e) *curriculum vitae* z przedstawieniem przebiegu nauk a ewentualnie z świadectwami co do naukowej działalności zawodowej w zakładach, laboratoryach itd.;
- f) rozprawę (§ 1.) napisaną lub wydrukowaną w języku wykładowym akademii weterynarskiej, którą kandydat według danego pod słowem uczciwości zapewnienia sam wypracował;

§ 3.

W podaniu o dopuszczenie do doktoratu należy dalej wymienić dwa przedmioty z dziedziny medycyny weterynarskiej, z których kandydat chce być pytany przy egzaminie ścisłym prócz przedmiotu odnoszącego się do rozprawy (§ 7.). Przytem musi się wybrać po jednym przedmiocie z każdej z dwóch następnych grup zawodowych:

I. Grupa zawodowa: anatomia; fizyologia; histologia i embryologia; chemia lekarska; farmakologia wraz z farmakognozą, toksykologia i nauka pisania recept; patologia ogólna (nauka o pasożytach); anatomia patologiczna; bakterjologia;

II. Grupa zawodowa: nauka o produkcji zwierząt; patologia i terapia szczegółowa; nauka o zarazach; chirurgia z okulistyką; pomoc przy porodach; weterynaryja sądowa i policja weterynarska; higiena mięsa.

Ogólne przedmioty przyrodnicze (chemia, fizyka, botanika, zoologia) nie mogą być obrane za przedmiot egzaminu.

§ 4.

Po przyjęciu podania (§ 2.) przydziela rektor akademii weterynarskiej przedłożoną rozprawę dwóm referentom do zaopiniowania, a mianowicie profesorom zwyczajnym lub nadzwyczajnym albo docentom akademii, wykładającym przedmiot dotyczący rozprawy lub przedmiot najwięcej zbliżony.

Rektor winien wyznaczyć odpowiedni termin do wydania opinii.

Na podstawie złożonych na piśmie opinii rozstrzyga grono profesorów akademii weterynarskiej co do aprobowania rozprawy, którą uważa się za przyjętą jedynie wówczas, jeżeli oświadczyło się za tem co najmniej dwie trzecie części członków grona profesorów.

Aprobowana rozprawa może być jedynie wówczas ogłoszona jako rozprawa doktorska, jeżeli grono profesorów uznało ją wyraźnie za nadającą się do tego. W tym wypadku należy dostarczyć rektorowi 50 egzemplarzy drukowanych.

§ 5.

W razie nieprzyjęcia rozprawy wolno kandydatowi przedstawić na tej samej akademii weterynarskiej nową rozprawę, dotyczącą tego samego lub innego tematu, najwcześniej po trzech miesiącach, a w przypadku ponownego jej odrzucenia znowu dopiero po upływie roku.

Kandydaci, których rozprawę odrzucono po raz trzeci, wykluczeni są na zawsze od ponownego przedłożenia nowej rozprawy, względnie od uzy-

skania doktoratu na jednej z akademii weterynarskich w królestwach i krajach reprezentowanych w Radzie państwa tudzież od nostryfikacji doktoratu weterynaryi uzyskanego za granicą.

§ 6.

Egzamin ścisły (rygorozum), który musi być składany na tej samej akademii weterynarskiej, która aprobowwała rozprawę, odbywa się w terminie wyznaczonym przez rektora w obec grona profesorskiego, zebranego w liczbie dostatecznej do powzięcia uchwały, na posiedzeniu dostępnem dla weterynarzy i studentów.

§ 7.

Egzamin ścisły, który prawidłowo nie powinien trwać dłużej nad dwie godziny, rozciąga się na temat aprobowanej rozprawy i na gałąź wiedzy zawodowej, pozostającą w związku z rozprawą.

Przedmiot egzaminu stanowić nadto mając dwa przedmioty z zakresu medycyny weterynarskiej, które kandydat wymienił w swej prośbie o dopuszczenie (§ 3.).

§ 8.

W charakterze pytających przy egzaminie ścisłym występować ma przynajmniej jeden z obu referentów rozprawy (§ 4.) a nadto dwaj przedstawiciele obu obranych przedmiotów egzaminu lub przedmiotów najbardziej zbliżonych (§ 3. i 7.); wolno jednak także rektorowi i każdemu z członków grona profesorskiego zadawać kandydatowi pytania z przedmiotów egzaminu.

§ 9.

Po ukończeniu aktu egzaminacyjnego winno grono profesorskie przeprowadzić na posiedzeniu niejawnem naradę nad ogólnym wynikiem egzaminu i powziąć uchwałę.

Głosowanie, które przychodzi do skutku na wniosek poszczególnych egzaminatorów zwyczajną większością głosów, wliczając także głos rektora, winno brzmieć: „zdał z odznaczeniem“ lub „zdał“ albo „nie zdał“.

Jeżeli cenzura „zdał z odznaczeniem“ nie uzyska większości, natenczas należy doliczyć głosy, które padły na tę cenzurę, do głosów opiewających „zdał“.

Jeżeli większość głosów orzekła cenzurę „nie zdał“, natenczas kandydat zostaje reprobowany, jeżeli równa ilość głosów padnie na cenzurę „zdał“ i „nie zdał“, wówczas rozstrzyga głos rektora.

Co do wniesienia i aprobowania rozprawy oraz co do przebiegu i wyniku egzaminu ścisłego należy

prowadzić w gronie profesorskiem protokół, do którego wciąga się także uchwaloną cenzurę.

§ 10.

Jeżeli kandydat otrzymał przy egzaminie ścisłym cenzurę „nie zdał“, natenczas przed upływem trzech miesięcy nie można go dopuścić do powtórzenia egzaminu.

W razie niepomysłnego wyniku tego ponownego egzaminu nie można kandydata dopuścić jeszcze raz i już po tej drugiej reprobacie wchodzi w zastosowanie wykluczenie kandydata w myśl § 5., ustęp drugi.

§ 11.

Minister wyznań i oświaty może w porozumieniu z Ministerstwem rolnictwa na wniosek grona profesorskiego akademii weterynarskiej dopuścić wyjątkowo do uzyskania doktoratu weterynaryi — z zastrzeżeniem dopełnienia wszystkich innych warunków — kandydatów, którzy nie uzyskali dyplomu weterynarza (§ 2., d), którzy jednak po złożeniu egzaminu dojrzałości w szkole średniej pracowali przez dłuższy czas naukowo na polu medycyny weterynarskiej i mogą przedstawić szczególnie dobre prace naukowe z tej dziedziny, tudzież weterynarzy, którzy uzyskali dyplom przed zaprowadzeniem akademickich studyów weterynaryi (rozporządzenie ministerjalne z dnia 27. marca 1897., Dz. u. p. Nr. 80.), a więc także bez złożenia egzaminu dojrzałości w szkole średniej.

§ 12.

Osnowa dyplomu doktorskiego, który ma być podpisany przez rektora akademii weterynarskiej i jednego z profesorów zwyczajnych, występującego w charakterze promotora, oraz proceder, który ma być zachowany przy promocyi, określone będą osobnem rozporządzeniem.

§ 13.

Wnosząc podanie o dopuszczenie (§ 2.) wniён kandydat złożyć takse w kwocie 40 K, która przypada w równych częściach referentom (§ 3.) wyznaczonym do ocenienia rozprawy.

Przy dopuszczeniu do egzaminu ścisłego złożyć należy takse w kwocie 80 K, z której obaj referenci (§ 3.) oraz dwaj dalsi egzaminatorowie zawodowi (§ 7.) otrzymują po 10 K a fundusz kancelaryjny 10 K; reszta taksy w kwocie 30 K podzielona będzie w równych częściach pomiędzy tych wszystkich członków grona profesorskiego, którzy byli obecni przy egzaminie ścisłym.

-Za promocyę wraz z dyplomem należy uiścić takse w kwocie 60 K, z której rektor akademii

weterynarskiej otrzymuje 20 K, członek grona profesorskiego, występujący w charakterze promotora 10 K, następnie fundusz kancelaryjny za wygotowanie dyplomu (a także na wynagrodzenie ustanowionej w tym celu siły pisarskiej) 20 K, podczas gdy reszta w kwocie 10 K pozostaje zastrzeżona rozporządzeniu grona profesorów.

§ 14.

Pod względem nostryfikacji doktoratów weterynaryi (umiejętności leczenia zwierząt) uzyskanych na zagranicznych akademiach stosowane będą analogicznie postanowienia rozporządzenia ministerjalnego z dnia 6. czerwca 1850., Dz. u. p. Nr. 240.

Mężom, którzy położyli wybitne zasługi około umiejętności weterynarskich, może być udzielony doktorat weterynaryi *honoris causa* przy zachowaniu przepisów, istniejących także dla innych akademii.

§ 15.

Niniejszy porządek rygorozalny nabiera mocy obowiązującej z rokiem szkolnym 1908/1909.

Marchet wlr.

Ebenhoch wlr.

206.

Rozporządzenie Ministra wyznań i oświaty w z dnia 14. września 1908.,

dotyczące zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich.

Na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 5. września 1908. wydaje się pod względem zaprowadzenia opłat szkolnych na akademiach weterynarskich następnne postanowienia i to w porozumieniu z c. i k. wspólnem Ministerstwem wojny, o ile rozchodzi się o c. i k. Akademię weterynarską w Wiedniu:

§ 1.

Zwyczajni (immatrykułowani) studenci akademii weterynarskich opłacać winni za korzystanie z (obowiązkowych i nadobowiązkowych) wykładów i ćwiczeń, na które się zapisali, w każdym półroczu opłatę szkolną, która wyniesie dla studentów, należących do austriackiego związku państwowego pięćdziesiąt (50) koron, a dla innych studentów siedmdziesiąt pięć (75) koron.

Grono profesorów akademii weterynarskiej może uwolnić wszystkich zwyczajnych studentów weterynaryi od składania opłaty szkolnej w całości lub w połowie, a to w pierwszym półroczu naukowym, jeżeli będą mogli wykazać brak środków, a w dalszych półroczach naukowych nadto przebieg studyów, odpowiadający zupełnie przepisanej planowi nauki i połączony z dobrym skutkiem według osnowy świadectw z egzaminów postępu i z składanych ewentualnie kolokwiów.

C. i k. wojskowi akademicy weterynaryi na c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu są uwolnieni od uiszczania opłaty szkolnej.

§ 2.

Słuchacze nadzwyczajni t. j. ci, których dopuszczono do uczęszczania na poszczególne wykłady w akademii weterynarskiej, winni za te wykłady (ćwiczenia) uiszczać opłatę szkolną w wysokości po trzy (3) korony na półroczu za każdą tygodniową godzinę nauki.

Grono profesorskie akademii weterynarskiej może tylko wyjątkowo przyznać uwolnienie od tej opłaty szkolnej w razie udowodnionego ubóstwa i tylko wówczas, jeżeli uczęszczanie na wykłady, na które słuchacz nadzwyczajny zapisał się, stoi w związku z prawidłowym tokiem jego studyów.

§ 3.

Opłaty szkolne, przepisane w § 1. i 2. składać należy z góry za każde półroczu w rektoracie akademii weterynarskiej przy sposobności zapisywania się na wykłady.

Pod względem postępowania z podaniami o uwolnienie od opłaty szkolnej stosowane będą w sposób analogiczny przepisy obowiązujące dla uniwersytetów.

§ 4.

Rektorat akademii weterynarskiej winien odebrać do kasy państwowej wpłacone opłaty szkolne (§ 1. i 2.).

Te siły nauczycielskie akademii weterynarskich, które na zasadzie dotychczasowych przepisów pobierały czesne składane za wykłady nadobowiązkowe oraz przez cudzoziemców i słuchaczy nadzwyczajnych, otrzymają osobiste odszkodowanie wymierzone według przeciętnego dochodu trzech ostatnich lat naukowych, dopóki istotnie i nadal odbywają odnośne wykłady.

Docenci prywatni mają prawo żądania od słuchaczy odpowiedniej opłaty szkolnej za swe wykłady (nadobowiązkowe).

§ 5.

Uiszczanie opłat szkolnych wejdzie w moc obowiązującą dla nowo wstępujących studentów weterynaryi z rokiem szkolnym 1908/1909.

Wskutek tego przepisy dotychczasowe tracą stopniowo moc obowiązującą, a mianowicie co do c. i k. Akademii weterynarskiej w Wiedniu §§ 41. i 44. tymczasowego ogólnego porządku nauk dla studentów cywilnych, zatwierdzonego przez c. i k. wspólne Ministerstwo wojny w porozumieniu z Ministerstwem wyznań i oświaty reskrytem z dnia 21. października 1897., l. 2972., a co do Akademii weterynarskiej we Lwowie §§ 51. i 53. statutu zatwierdzonego reskrytem Ministerstwa wyznań i oświaty z dnia 4. listopada 1902., l. 34055, na zasadzie Najwyższego postanowienia z dnia 22. października 1902.

Marchet wtr.

Ebenhoch wtr.